

Převyprávěl Petr Prouza

BABIČKA

Ilustroval Antonín Šplichal

Babička

také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz

Doporučujeme další e-knihy:

Martina Drijverová – Ježíš a jeho příběh

Dobrodružství Toma Sawyera – *převyprávěla* Jana Eislerová

Robinson Crusoe – *převyprávěla* Jana Eislerová

Gulliverovy cesty – *převyprávěla* Jana Eislerová

Staré řecké báje a pověsti – *převyprávěla* Jana Eislerová

Babička – e-kniha

Převyprávěl Petr Prouza

Ilustrace Antonín Šplíchal

Copyright © Fragment, 2012

Všechna práva vyhrazena.

Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

BABIČKA

Božena Němcová

Převyprávěl Petr Prouza

Ilustroval Antonín Šplíchal

1. kapitola

abička

Magdalena

Novotná

žila spokojeně ve své
rodné vesničce
Olešnici, kde ji
všichni dobře znali
a považovali si její
rozvážné moudrosti.
Poklidný koloběh
dnů v podhůří
Orlických hor však

pojednou zcela proměnil dopis od její nejstarší dcery Terezy. Obsahoval naléhavou prosbu, aby se k nim natrvalo přestěhovala do jejich nového bydliště na Starém bělidle u Ratibořic. Její manžel Jan Prošek přijal službu u tamější kněžny Zaháňské a i ona bude na zámku zaměstnána, takže by se jí pomoc babičky velmi hodila.

Po dlouhém váhání se babička rozhodla, že dceru vyslyší. Z Ratibořic

přijel koňský povoz a kočí naložil na vozík velkou malovanou truhlu, nezbytný kolovrat, pár dalších zavazadel a také košík se čtyřmi žlutými kuřátky i plátěný pytlík se dvěma koťátky. Dojatá babička se ještě rozloučila s nejbližšími sousedy a s pláčem opustila rodnou ves. To na Starém bělidle, jak se nazývá osamělé, nevysoké stavení v údolí poblíž řeky Úpy, děti vesele poskakovaly a nedočkavě vyhlížely příjezd dosud neznámé babičky. A když povoz

konečně dorazil, vítalo babičku celé osazenstvo – pan Prošek, paní Tereza, pomocnice Bětko s malou Adélkou v náručí, nejstarší vnučka Barunka, chlapci Jeník a Vilím, a kdo nesměl chybět, byli dva velcí psi, Sultán a Tyrl.

Babička se v novém domově rychle zabydlela a postupně přebírala péči o chod celého hospodářství do svých rukou. První, co si vzala výhradně na starost, bylo pečení chleba v kuchyňské peci. V jejím podání to byl úplný obřad, který se dětem velice zamlouval. Navíc každé vnučce dostalo voňavý bochánek plněný švestkami či jablky. Ale pozor! I drobeček chleba upadlý na zem se musel sebrat. Až jich bude celá hrst, hodí se rybám, mravencům či ptáčkům v lese. Stejně tak dohlížela babička i na pořádek venku. Když se třeba Barunka ošívala zvednout na cestě příváté husí pírkó, hned jí babička připomněla přísloví: „Dobrá hospodyňka pro pírkó i přes plot skočí.“

Babiččina světnička se hlavně navečer či za špatného počasí rychle stala pro děti tím nejoblíbenějším místem. A to ještě Barunka měla tu výsadu, že spávala s babičkou ve stejném pokoji, kde vedle velikých kamen, dvou lůžek podél stěn, stolu z lipového dřeva a kolovratu se nejvíc vyjímal ona velká, malovaná truhla. Ach, tam bylo pokladů, které poutaly dětskou zvědavost! Spodní strana víka byla celičká polepená barevnými obrázky a modlitbičkami z poutí. Dále zde byly rozličné plátěné sáčky a škatulky skrývající šňůrky rudých granátů, sváteční růžence a další babiččiny pamětihodnosti. A dole v truhle krásně srovnané leželo babiččino prádlo a šatstvo.